

נהוג לדבר על הגירה שלילית, בכל הנוגע לעובדי ההיי-טק הישראלים. המשכורות בחו"ל, בעיקר בארה"ב, מפתות, העבודה מאתגרת והניסיון בניכר נחשב קריטי בתעשיית ההיי-טק המאתגרת. אבל חשבתם פעם גם על הגירה חיובית? האם אתם יכולים להעלות על הדעת שיש יהודים, עובדי היי-טק, שרוצים לעשות עלייה ולהשתלב בתעשיית ההיי-טק המקומית.

כישוראים, זה יישמע לנו סוריאליסטי לחלוטין. לוותר על משרה טובה, רמת חיים גבוהה, הטבות ומשכורות שמנות לטובת מדינה קטנה ומוקפת אויבים?

הצלחנו, בעזרת ארגון "נפש בנפש", לאתר ארבעה אנשים, עובדים בתעשיית ההיי-טק, שהחליטו לוותר על החיים בארה"ב, לעשות עלייה ולהשתקע כאן בישראל.

לחיות כיהודי

דיויד בוגנר גדל בקונטיקט. הוא למד יחסים בינ"ל וספרות אנגלית בישיבה יוניברסיטי (Yeshiva University), שרת בחיל הים האמריקאי במשך 4 שנים, כטכנאי סונאר וסמל מחלקה בשתי ספינות קרב שונות העוגנות באופן קבוע בפרל הארבור, ועבד בחברות היי-טק ותקשורת שונות, ובכללן 3 חטיבות שונות של USA Network (בבעלות בארי דילר) בארה"ב ובחברת סטרט-אפ ישראלית בתחום הטלפוןיה, הממוקמת בקונטיקט, טרם עלייתו לישראל. בשנת 2003 עלה לישראל ביחד עם אשתו ושני ילדיו, ובארץ נולד לו צבר חדש. כיום, הוא עובד בתעשייה האווירית בחטיבת שיווק ושירות לקוחות. בנוסף הוא דבוראי חובב שגייס לתחביב את כל בני המשפחה. לקראת ראש השנה האחרון אספה משפחת בוגנר למעלה מ-55 קילוגרם דבש טהור.

מדוע החלטת לעלות לישראל?

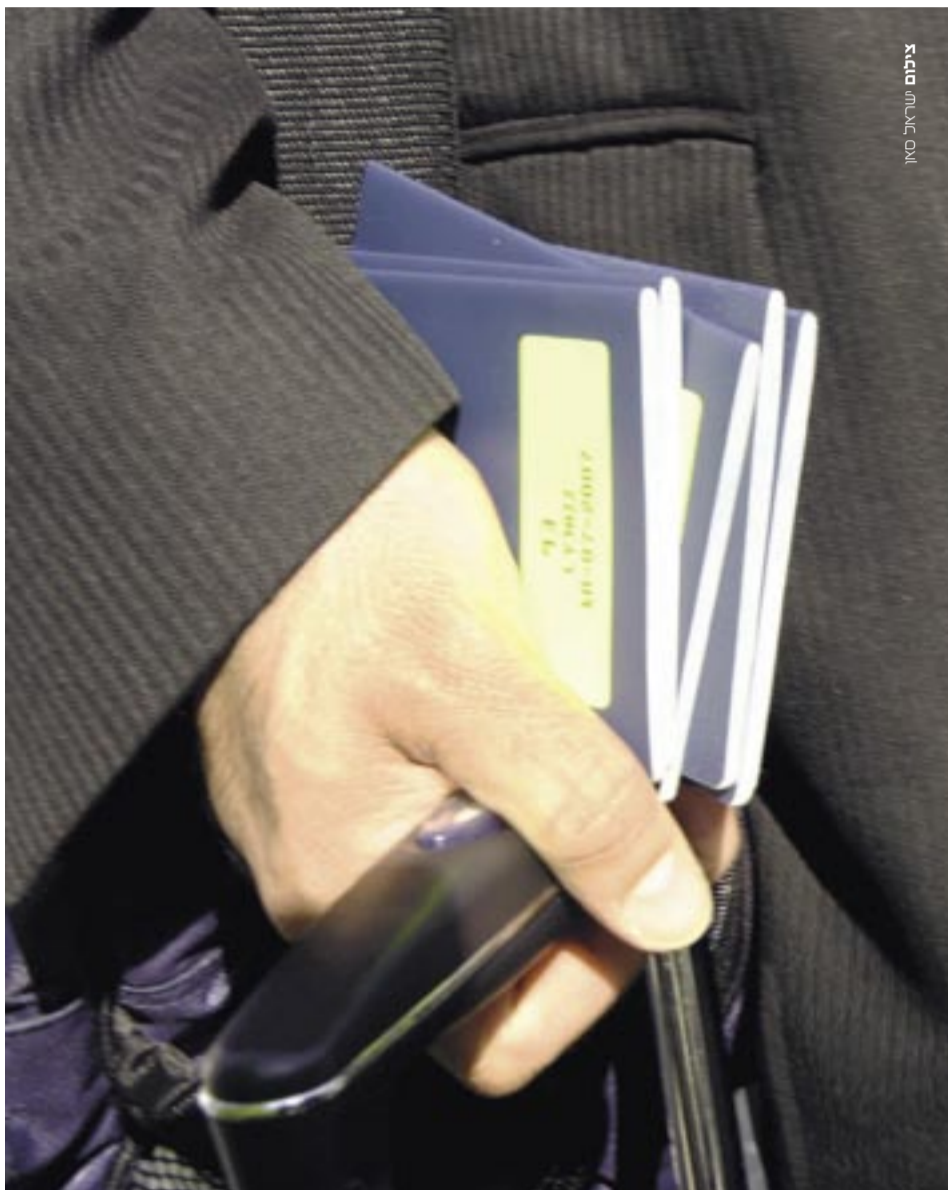
בוגנר: "מלבד היתרונות הדתיים הברורים של היכולת לחיות בישראל באוכלוסייה בעלת רוב יהודי, היה דווקא תמריץ שלילי חזק בתחושה של לחיות כמיעוט בעל מעמד נמוך יותר בארצות הברית. שלא תבינו לא נכון, ארה"ב היא ארץ נפלאה שהעניקה את מרב ההזדמנויות לשילוב חברתי בהיסטוריה היהודית. אך למרות ההפרדה המוחלטת בין הכנסייה למדינה, ארה"ב היא עדיין חברה נוצרית ססדר יומה נקבע על ידי החגים ולוח השנה הנוצרי. הצורך להסביר למעבידים נוכחיים (או, גרוע מכך, מעבידים פוטנציאליים) מדוע אתה צריך לעזוב מוקדם בימי שישי בחורף ומדוע אתה לוקח ימי חופשה רבים כל כך בתחילת הסתיו ובתחילת האביב, ובכך... זה מעייף בשלב מסוים. חוץ מזה, זה בסדר גמור להשקיע בחינוך הילדים בבתי ספר יהודיים, אבל אח"כ שולחים אותם לקולג'ים בהם כולם עושים מאמץ לשכוח את אותו חינוך יהודי שקיבלו. אנחנו העדפנו לצאת. עם כל הקשיים והבעיות, ישראל נותרה המקום הנות ביותר לחיות בו ולהישאר יהודי".

איך התרגשת בעת לאתר שכבר עשית עלייה?

בוגנר: "כאילו שעצרת את הנשימה ודרכתי על ביצים במשך מחצית מתקופת חיי... עכשיו אני יכול להירגע ולנשום עמוק. אפילו העמית לעבודה, איש המכירות או הקמעונאי החילוניים ביותר, יודעים בדיוק לאן אני הולך ביום שישי בערב ואילו חגים עומדים בפתח לוח השנה. גם בפגישות עסקיות, במשרד או מחוצה לו, אוכל כשר הוא בסיסי כאשר אחד המשתתפים הוא דתי".

על מה נאלצת לוותר בארה"ב בתוצאה מהעלייה לארץ?

בוגנר: "משכורת גבוהה יותר, הוצאות גבוהות יותר וציפיות גבוהות יותר מצד השכנים שלי. אני יכול לחיות עכשיו בלי כל הדברים

צילום: שיראית סאן

עוולים לעמך הסליקון הישראלי

דיויד בוגנר גדל בקונטיקט, סוזן דוקר נולדה וגדלה בקנדה, הנרי פורטה נולד וגדל בניו יורק וסים זאקס נולד במערב וירג'יניה; סיפורם של ארבעה אמריקאים, עובדי היי-טק, שהחליטו לוותר על החיים בגולה ולעלות לישראל. כנראה שכסף זה לא הכל

דיויד בוגנר

איך הייתה הקליטה החברתית שלך בארץ?
 בוגנר: "הייתה לנו נחיתה יחסית רכה, מכיוון שבחרנו לגור בקהילה בעלת אחוז אנגלוסקסים גבוה (אפרת) והכרנו כ-40 משפחות לפני שהגענו. העצה הטובה ביותר שקיבלנו היא: 'אם אין לכם משפחה קרובה בישראל, תעברו לגור ליד חברים, כי הם יהפכו להיות המשפחה שלכם'. אני אומר זאת לכל מי שחושב על עלייה. נפש בנפש העניקה מסגרת תמיכה שלרוב חסרה כשעולים לארץ. יש לפעמים משהו חסר אפילו עם אנשים שמאוד רוצים לעלות לישראל. הרצון לעשות משהו אינו בהכרח גם הידע איך לעשותו. כאשר התהליך הוא מוגדר, הדאגות והחששות יכולים להיות מקוטלגים ומפורקים לחתיכות קטנות יותר שניתן להתמודד עימן. יותר מש'נפש בנפש' דיברו איתנו בשפה שיכולנו להבין, הם הבינו את החששות שלנו, מכיוון שהם עברו את אותו תהליך."

נוכי ירושלים מדהימים

סוזן דוקר נולדה וגדלה בטורונטו, קנדה. היא בעלת תואר ראשון בכימיה ותואר בניהול מערכות מחשבים מבי"ס לעסקים ע"ש סי סימס. היא עבדה ב-PSEG (חברה גז וחשמל אמריקאית מניו ג'רזי) כמומחית בכירה בתהליך עיצוב פרויקטים - process design specialist - תוך שהיא מופקדת על מערכת ששווייה 9 מיליון דולר.

האלה, מכיוון שהם נוגדים אחד את השני".
 מה אשתך ומשפחתך חושבים על ההחלטה לעלות לישראל?
 בוגנר: "ההחלטה הייתה משותפת, לי ולמשפחתי. המשפחה המורחבת תמכה מאוד וגם ההורים שלי עלו לארץ כדי להיות קרובים יותר אלי ולילדי. אחים שלי גם באו לביקורים."

אתה מרוצה ושמה מהחלטתך לעלות לישראל?

בוגנר: "מאוד. יש כמובן הרבה משוכות תרבותיות וכל מיני מכשולים שאני ואשתי נצטרך ללמוד להתמודד איתם, מכיוון שהתרבות שלנו נעוצה באופן חזק בתרבות האמריקאית. אבל הילדים שלי הם כבר 100% (טוב, אולי 95%) ישראלים, וזו הייתה המטרה המרכזית."

מהם האתגרים העיקריים שעמם אתה מתמודד בהשוואה לחיך הקודמים?

בוגנר: "שימור הקשר הקרוב עם המשפחה המורחבת והחברים בארה"ב הוא האתגר המרכזי. אנחנו משפחה קרובה מאוד והמרחק גורם לנו להשקיע מעט יותר בקשר. אתגר נוסף הוא הצורך לעבוד על פערי השפה והתרבות."

"הדברים האלו קשורים זה לזה והם חלק מדרך ארוכה ואיטית... אבל יש לי את כל החיים לפני. ההורים שלי נחשבו 'ירוקים' כשהגיעו לארה"ב והוצגו כזרים רוב חייהם. אני פשוט חוזר על אותו תהליך, אלא שהפעם זה במקום שבו הוריי היו צריכים לעשות זאת."

שושן דוקר

כיום היא עובדת בחברת Kayote Networks העוסקת בשליחת קבצי קול דיגיטליים דרך האינטרנט ושמוקמת בירושלים. סוון אחראית לקבוצת המהנדסים בחברה המונה 5 מהנדסים. היא גרה בבית שמש עם בעלה, ג'ונתן, סופר ומורה, ושלושת ילדיהם. כתחביב, היא משחקת כדורסל בליגה הלאומית בכדורסל ומאושרת לגמרי מכך שעשתה עלייה.

מתי החלטת לעלות לישראל?

דוקר: "כשהייתי בת 12 והגעתי לישראל לטיול בפעם הראשונה. באופן ספציפי, אני ובעלי החלטנו לעשות עלייה כשנה לפני שהגענו".

כיצד את מרגישה עכשיו, לאחר שכבר עליית לארץ?

"אין יום שאני לא מכירה בכך שאני ברת מזל להיות כאן. אני נוסעת מדי יום בין הרים כדי להגיע לפארק הטכנולוגי בירושלים והנופים לא מפסיקים להדהים אותי".

על מה נאלצת לוותר בארצה כדי לעלות לארץ?

"המשכורת שלי כעת נמוכה יותר, כך שאנו חיים כיום בתקציב נמוך יותר. פרט לזה, הדבר היחיד שאולי אתגעגע אליו הוא "דאנק דונטס".

מה בעלך ומשפחתך חושבים על ההחלטה לעלות לישראל?

"כולם תמכו בי מאוד. כל האחים והאחיות שלי ורוב האחים של בעלי כבר גרים בארץ".

מהם האתגרים העיקריים שעמם את מתמודדת בהשוואה לחיך הקודמים בארץ?

"הואיל ואני חיה ועובדת בסביבה של דוברי אנגלית, עוד לא הפכתי לדוברת עברית שוטפת. אני עדיין לא יכולה לקרוא פרסומים בעברית וזה לעתים נותן לי את ההרגשה שעדיין לא השתלבת באופן מוחלט בחברה הישראלית".

איך הייתה הקליטה החברתית שלך בארץ?

"פנטסטית. אני חושבת שהיא הייתה קלה מאוד, כי עברנו לסביבה

אהרון (הנרי) פורטה

של דוברי אנגלית. מרבית האנשים שחיים לצדנו מתמודדים עם אותו סוג של אתגרים כמונו, והם תמיד מוכנים לתת עצה טובה ולעזור".

טראומת אסון התאומים

אהרון (הנרי) פורטה נולד וגדל בברוקלין, ניו יורק, ולמד ביולוגיה בברוקלין קולג'. הוא עבד בתמיכת מחשבים בחברת Bear Sterns וב-USN Communication, ואז עבר לחברת Marsh בה עבד במשך 7 שנים, במהלכן קודם לתפקיד ראש צוות שרתים.

הנרי עבד במשרדי חברת Marsh שבמגרלי התאומים בניו יורק עד האסון שארע ב-11 בספטמבר 2001 וניצל בנס.

הוא עלה לישראל ביולי 2005 כרווק, וכאן פגש את מיכל, שבאה לישראל לחתונה של חברתה הקרובה והחליטה להישאר 4 חודשים נוספים. הם התארסו יום לפני שעזבה חזרה לארה"ב. זמן קצר לאחר מכן, עלתה מיכל לישראל והשניים התחתנו באוגוסט 2006 בירושלים. הנרי עובד בחברת מנגו בתחום ניהול מערכות והוא אחראי לכל שירותי טכנולוגיית המידע בחברה.

מדוע החלטת לעלות לישראל?

פורטה: "חשבתי על עלייה כמה שנים לפני שעליתי בפועל. מה שהניע אותי היה העובדה ששרדתי את ההתקפה על מגדלי התאומים ב-11 בספטמבר. כדי לקצר את הסיפור, אומר רק כי הייתי בקומה ה-78 במגדל הצפוני בזמן שהוא נפגע על ידי אחד המטוסים, וירדתי 78 קומות ברגל. 3 דקות אחרי שיצאתי מהבניין, נפגע המגדל השני, ואני רצתי לכיוון גשר ברוקלין. אחרי חוויה טראומטית זו החלטתי לתכנן באופן רציני את העלייה שלי לישראל ולשוב הביתה".

איך ההרגשה בעת לאחר שכבר עשית עלייה?

"הרבה אנשים שואלים אותי את השאלה הזאת ואני אומר להם שהעלייה לישראל היא הדבר השני הכי טוב שקרה לי. הראשון הוא אשתי. אני מרגיש ממש בבית. זה לא היה קל, אבל זה בהחלט היה ועודנו מתגמל. בישראל אפשר לחיות חיים יהודיים נורמליים, כאשר בגלות זה היה בלתי אפשרי".

על מה נאלצת לוותר בארצה בתוצאה מהעלייה לארץ?

"ייתרתי על היכולת לראות את המשפחה ואת החברים שלי (לפחות באופן תדיר). ויתרתי על סטייקים גדולים יותר למען סטייקים קטנים יותר פה...".

מה אשתך ומשפחתך חושבים על ההחלטה לעלות לישראל?

"בהתחלה הם חשבו שאני לא כל כך שפוי, אבל עכשיו הם תומכים הרבה יותר. לא כל יום קורה שמישהו עם קריירה מביטחה עוזב הכל ועובר לארץ חדשה, תרבות חדשה וכו'".

אתה מרוצה ושמת מהחלטתך לעלות לישראל?

"אני מאוד מרוצה. לא יכולתי לבקש יותר מזה. התארסתי מספר חדשים לאחר שעליתי לארץ, התחתנתי בישראל ולאחרונה נולדה בתי הבכורה בישראל. היא הייתה המתנה שלנו לסוכות".

מהם האתגרים העיקריים שעמם אתה מתמודד בהשוואה לחיך הקודמים?

"הקליטה הייתה מאתגרת. היו הרבה עליות ומורדות. חברתית היה קשה להתאקלם, אבל זה הלך והשתפר ככל שחלף הזמן. יש לי מספר חברים חדשים שהכרתי פה, ואנו עוזרים אחד לשני בזמנים קשים. זה עוזר וזה חשוב".

מצוות לך לך

סים זאקס נולד במורנגנטאון במערב וירג'יניה וגדל בדרוויט, ארה"ב. הוא סיים תואר ראשון במדעי המחשב ותואר שני במינהל עסקים עם התמחות בניהול טכנולוגיה, מאוניברסיטת פניקס. הוא עבד בתחום של ניהול רשתות תקשורת ותכנות באינטרנט וכן

ללא מכשולים ומהמורות

מי שסייע לכל אותם עולי היי-טק לעלות לישראל הוא ארגון נפש בנפש, שנחשב לארגון וולונטרי שהוקם בשנת 2002 על-ידי הרב יהושע פס וטוני גלברט, מתוך מטרה להחיות את העלייה לישראל ממדינות המערב. בחמש השנים האחרונות הצליח הארגון להעלות למעלה מ-13,000 עולים חדשים מארה"ב, קנדה ואנגליה.

ע"י הסרת המכשולים הכלכליים, הלוגיסטיים, התעסוקתיים והחברתיים שחווים עולים בתהליך הקליטה בישראל, מצליח ארגון "נפש בנפש", לא רק להעלות בצורה דרמטית את מספר העולים, אלא גם להבטיח את קליטתם המוצלחת בארץ, והתוצאות מדברות בעד עצמן: עד היום 98% מהעולים שעלו בסיוע "נפש בנפש" נשארו בארץ.

מכיוון שאחת הראגות העיקריות של העולים החדשים היא מציאת עבודה, מחלקת התעסוקה וההשמה של הארגון מנהלת מאגר מידע מפורט ומגוון של עובדים מקצועיים דוברי אנגלית. צוות המחלקה מכיר באופן אישי כל אחד מהעולים הרשומים במאגר המועמדים לעבודה ומסייע להם לאורך כל התהליך - החל משלבי תכנון העלייה בחו"ל - באמצעות הדרכה לקראת ראיונות עבודה, מפגשי ייעוץ ושירותי השמה בעבודה. במקביל, מספק צוות המחלקה שירותי גיוס והשמה של כוח אדם ללא תשלום למעסיקים פוטנציאליים, תוך חיסכון בזמן ובהוצאות הכרוכות בתהליך החיפוש אחר כוח אדם מקצועי ומיומן.

ארגון "נפש בנפש" סייע עד היום במציאת תעסוקה ליותר מ-94% מהעולים שעלו באמצעותו - וזאת תוך שנה ממועד הגעתם לארץ. מהארגון נמסר, כי לאורך תהליך ההשמה מקפיד צוות התעסוקה וההשמה על הפניית מועמדים למשרות ההולמות את כישוריהם בלבד, ולפיכך רוב העובדים מושמים באופן ראוי הולם ומותאם לאישיותם ויכולתם המקצועית.

סימון זאקס

זאקס: "בארה"ב יש לי בני משפחה וחברים רבים. הייתה לי עבודה נהדרת והייתי על מסלול של קריירה נחמדה מאוד. רכשתי מוניטין מצוין וקשרים עסקיים ואישיים רבים"

יורד שנה אחת. "הדבר הקשה ביותר היה לאבד את הקשרים שהיו לי שם. קשה להבין את רמת הקשרים שמלווים את חייך מגיל מאוד צעיר והמקום שהם ממלאים בחיי היומיום. למשל, כשעברנו לביתנו הנוכחי הייתה לנו בעיה עם החשמל בבית. הזמנו חשמלאי, בעקבות מודעת פרסום שראינו, שהרס לגמרי את חוטי החשמל בבית. כשסיפרנו לחברים שלנו עליו, הם מיד אמרו לנו שהמוניטין הרע שלו ידוע לכולם ושאלו אחד לא מזמין אותו משום שהוא אף פעם לא עושה עבודה טובה. במקרה אחר קנינו כלי הביתה מחנות מסוימת, וכשהשכנים שלנו ראו את זה הם אמרו לנו שקנינו כלי גרוע מחנות שאסור לקנות ממנה דבר. כך שלמעשה היינו צריכים ללמוד את כל הדברים האלה מההתחלה".

מה אשתך ומשפחתך חושבים על ההחלטה לעלות לישראל?
 "אשתי חושבת שזה היה רעיון נהדר. הילד הבכור שלי היה עדיין בגן, כך שלא חווינו איזושהי בעיה חברתית איתו. ההורים שלי ושל אשתי הבינו את ההחלטה שלנו ותמכו בנו מאוד. יש לי שני אחים שעלו לישראל מיד אחרינו ואח נוסף גיס שלמדו בישראל והחליטו להישאר. הביקורת היחידה כלפינו נשמעת מאח אחר שלי, שחשב שכולנו צריכים להמשיך ולגור יחדיו באותה עיר, ומהסתבא של אשתי שסברה שאנחנו לא צריכים לקחת ממנה את הניגים כל כך רחוק".

האם אתה מרוצה ושמח מהחלטתך לעלות לישראל?
 "אני מאוד מרוצה מההחלטה. זה הצליח יותר משחלמנו".

מהם האתגרים העיקריים שעמם אתה מתמודד בהשוואה לחיך הקודמים?

"הייתי אומר שהאתגר העיקרי מבחינתי הוא להישמע לפחות חצי אינטליגנטי כשאני מדבר עברית. וגם להתמודד בארץ עם רמת שירות לקוחות כללית שהיא נמוכה יותר".

איך הייתה הקליטה החברתית שלך בארץ?

"ההשתלבות החברתית שלנו הייתה נהדרת. עברנו לקהילה ישראלית שבה יש מספר משפחות דוברות אנגלית בגילאים שונים. בין החברים העיקריים שלנו ישנן שתי משפחות דוברות אנגלית וחמש משפחות נוספות דוברות עברית. כשאנחנו עם חברים דוברי עברית אנחנו עושים כמיטב יכולתנו לדבר עברית, אבל כשאנחנו עם חברים דוברי אנגלית אנחנו תמיד מדברים אנגלית". ●

כמתכנת ב- Impressive Solutions תוך שהוא מתכנת תוכנות על פי דרישה, וכראש צוות פיתוח בסוכנות בריאות הנפש ב- Wayne County.

זאקס עלה לארץ והשתקע במעלות בשנת 2003 ביחד עם אשתו וארבעת ילדיו. כאן נולד לו ילד נוסף. כיום הוא עובד בחיפה ב- Compulab כמנהל טכנולוגיית מידע ובסיסי נתונים.

הוא אוהב מאוד את מעלות השוכן, לדבריו, "בסביבה הררית, עם נופים מדהימים, קרוב לחוף הים, עם קהילה חמה וידידותית". הוא נוהג לצאת לטיולי הליכה עם משפחתו לפחות פעם בשבוע.

מדוע החלטת לעלות לישראל?

זאקס: "בעיקר מסיבות דתיות. מרכז הדת שלנו הוא ארץ ישראל. כל תפילותינו, תקוותינו ובכלל המסורת היהודית - סובבים סביב ישראל. ניתן להזכיר את האמירה היהודית "בשנה הבאה בירושלים", ואת העובדה שבחתימה אנחנו שוברים כוס כדי לזכור את ירושלים, וכשמישהו נפטר אנחנו נוהגים לנחם במשפט: "המקום ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים". העולה הראשון היה אברהם אבינו שנצטווה: "לך לך" כשהפירוש הוא: "למרות שיש לך כרגע משפחה, הזדמנויות עסקיות, השתייכות תרבותית - וכל חייך הם בבבל, בכל זאת עדיף לך ללכת לישראל".

"חשתי שמבחינה אינטלקטואלית ומוסרית, יהיה זה לא ישר מבחינתי להמשיך להתפלל ולהתחזות שאני רוצה לעלות לישראל ולא לעשות כך, וזאת בשעה שאני באמת יכול, ומבלי לשנות בצורה דרמטית את איכות חיי".

איך ההרגשה בעת לאחר שכבר עשית עלייה?

"אני אוהב את ישראל. אחד היתרונות העיקריים של לגור כאן זה שמצאנו אווירה פסטורלית עם קהילה יהודית חזקה מאוד. אנחנו חיים בהרי הגליל, 20 דקות מחוף הים, ובמרכז של קהילה יהודית - ואת זה לא קל למצוא בארה"ב, שבה רוב הקהילות היהודיות מרוכזות בתוך הערים הגדולות".

על מה נאלצת לזוטר בארה"ב בתוצאה מהעלייה לארץ?

"בארה"ב יש לי בני משפחה וחברים רבים. הייתה לי עבודה נהדרת והייתי על מסלול של קריירה נחמדה מאוד. רכשתי מוניטין מצוין וקשרים עסקיים ואישיים רבים. הכרתי את התרבות, הייתי מאוד מעורב בקהילה וידעתי למי להתקשר כשהייתי צריך משהו. עברתי בחווה עבודה עם סוכנות ממשלתית גדולה, וכשאמרתי להם שאני עוזב, הם הציעו לי העלאה יפה בשכר אם אהיה מוכן להישאר לפחות

שיחקנו אותה בקטן

החברה המובילה בארץ במכירת מחשבים "רזים"

Think Big Thin Client

03-9416610 • פקס, 03-9416662 • משרד ראשי: טל' • WWW.BIG-LK.CO.IL • E mail:sales@big-lk.co.il